

[Poul Møller.]

har været vort formål for derigennem at fremkalde større lyst ude i befolkningen til ekstraindtægt, til øget arbejdsindsats. Men det, der sker ved dette forslag, er, at man har måttet lægge sig på så forholdsvis høje procenter, at indkomststigningerne bliver højere beskattet efter dette forslag selv inden for det beskedne interval, hvor man har gennemført en proportional beskatning, end de er efter den gældende skatteskala. Jeg synes nok, man kan sætte spørgsmålstegn ved, om det er så velsignelsesrigt at starte på den måde med en proportional skat, der forhøjer marginals-katten, skatten af indkomststigninger.

Dernæst foreslår den højtærede finansminister, at den beskedne lettelse, man ønsker gennemført for visse grupper af skatteborgere, delvis skal betales af andre. Den skal delvis betales af indkomster, som ligger over det, regeringen forstår ved mellemindkomster. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der vil blive forhøjelser for indkomster på omkring 30 000 kr. og derover, og disse forhøjelser vil betyde, at vi igen foretager indkomstudjævning.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen nævnte den udtalelse, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen i søndags fremsatte om, at man skulle fastholde indkomstudjævningspolitikken i skattelovgivningen. Det mærkelige er jo, at samtidig med, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen talte ude i Folkets Hus, talte den højtærede finansminister her på Christiansborg ved VUs kursus, og dér sagde den højtærede finansminister, at han i og for sig ønskede at forlade indkomstudjævningen i vor skattelovgivning, at han ikke mente, man længere skulle sigte mod yderligere indkomstudjævning ved hjælp af skatterne; det var der ikke behov for længere, fordi produktionen nu giver de muligheder, som arbejderne skal have for at forøge deres indkomster. Men samtidig fremsætter den højtærede finansminister et udskrivningslovforslag, som forøger indkomstudjæv-

ningen, som igen — man kan sige lidt — men igen tager noget mere fra dem, der ligger over mellemindkomsterne, for at give til dem med mindre indkomster.

Dette er jo ikke det eneste, vi i denne folketingsssamling har set i denne henseende. Hvis vi ser på de 3 skattelovsforslag, der har været behandlet i denne folketingsssamling, så vil man finde, at ejendomsskatterne i særlig grad kommer til at påhvile dem, der har indrettet sig med forholdsvis gode boliger, dem, der har indrettet sig f. eks. i parcelhuse, i egne huse, og dem, der har indrettet sig med forholdsvis høje huslejer, og at det kommunale skattelovsforslag, som ledsagede ejendomsskatteforslaget og skulle afbøde dets virkninger, lægger en øget beskatning på indkomstgrupperne fra mellemindkomsterne og opefter. Praktisk taget fra kommune til kommune forhøjer man beskatningen for denne del af befolkningen. Og så kommer her som rosinen i pølseenden den højtærede finansminister med sit udskrivningsforslag, der ligeledes forøger beskatningen af de højere indkomster. Derved får man en samlet bedømmelse af trekantregeringens skattepolitik, en bedømmelse, der overbeviser én om, at trekantregeringen endda med større styrke end tidligere, og mere end den socialdemokratiske regering gjorde det, fortsætter indkomstudjævningen.

Jeg har moret mig med som eksempel at tage en indkomst, som jeg ikke tror man fra regeringens side vil mene er for høj, nemlig en ministerløn. Jeg ved, at den høje regering endda har omgædes med planer om at forhøje denne løn, og det kan måske også være rimeligt. Hvad sker der nu skattemæssigt med en person, der er lønnet som en minister, hvis det drejer sig om en person i erhvervslivet eller i staten, som har et tilsvarende ansvar, tilsvarende pligter og arbejdsopgaver og derfor har en særlig høj løn? Hvis man ser, hvad der sker for disse mennesker, og de kan vel ikke betragtes som velhavere, for så var der jo ingen grund til at foreslå forhøjelse på dette område, vil en sådan lønning i Vejle medføre en skatte-